

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: P. K.
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žaloba byla podána nejprve k Obvodnímu soudu pro Prahu 5, který o ní zastavil řízení usnesením ze dne 7. 4. 2022 s nabytím právní moci dne 3. 8. 2022 (po přezkoumání odvolacím soudem) a následně k Městskému soudu v Praze, který žalobu postoupil usnesením ze dne 22. 6. 2022, č.j. 20 Ad 11/2022 – 14, k vyřízení Krajskému soudu

v Brně (dále též „krajský soud“). Tímto žalobním podáním napadl žalobce rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2023, vypraveno dne X, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaná podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu, a to z důvodu nesplnění podmínky doby pojištění.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč (dále jen „OSSZ v Třebíči“) ze dne 28. 7. 2021, podle kterého byl žalobce uznán invalidním v prvním stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %, a to ode dne 24. 4. 2020.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek. Žalovaná zdravotní stav žalobce opětovně posoudila a nechala v námitkovém řízení vypracovat posudek o invaliditě ze dne 19. 11. 2021.
4. Novým posudkem bylo zjištěno, že žalobce je invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 40 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce přitom posudkový lékař žalované označil zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Jde o bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci nebo po úrazech páteře. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno shodně ke dni 24. 4. 2020. Vzhledem k povaze chorobného stavu nelze očekávat v dohledné době zlepšení zdravotních obtíží. Podle názoru lékaře žalované bylo možno posudkový závěr OSSZ v Třebíči potvrdit.
5. Žalovaná ve zbytku napadeného rozhodnutí přezkoumala stanovení rozhodného období pro zjištění potřebné doby pojištění, a to alternativně ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) ZDP a § 40 odst. 2 ZDP. Žalovaná zjistila, že v prvním rozhodném období deseti let před vznikem invalidity (24. 4. 2010 – 23. 4. 2020) získal žalobce celkem 1 rok a 192 dnů doby pojištění. Ve druhém rozhodném období dvaceti let před vznikem invalidity (24. 4. 2000 – 23. 4. 2020) získal žalobce celkem 5 roků a 255 dnů doby pojištění. Proto žalobce podmínku potřebné doby pojištění nesplnil. Nevznikl mu tak nárok na invalidní důchod.
6. Z uvedených důvodů byly námitky zamítnuty jako nedůvodné a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno jako správné.

III. Žaloba

7. V žalobě (jež byla podána velmi komplikovaně postupně na několika soudech, ačkoliv žalobce si musel být vědom i ze svých minulých řízení, kam má žalobu podat) žalobce vznesl následující žalobní námitky.
8. Leitmotivem žalobcových námitek je tvrzení, že je invalidní ve vyšším stupni invalidity a od dřívějšího data. K tomu žalobce tvrdí, že prodělal dne 8. 4. 2012 zranění zad, které

způsobilo subjektivní i objektivní zdravotní potíže na všech úsecích páteře, zejm. pak na krční páteři. Žalovaná podle jeho názoru toto léta popírá, přičemž měla utajit důkazy, které svědčí o skutečném zdravotním stavu žalobce. K tomu žalobce poukázal na fotodokumentaci zranění ze dne 8. 4. 2012 v místě přechodu bederně-křížových obratlů (L5/6 – S1/4) a dále vyšetření CT téže oblasti ze dne 3. 10. 2018 a vyšetření magnetickou rezonancí ze dne 20. 6. 2019. Žalobce navrhl vypracování nového posudku o invaliditě. Žalobce má za to, že jeho invalidita vznikla již k datu 8. 4. 2012.

IV. Vyjádření žalované

9. Žalovaná k věci samé uvedla, že žalobce byl poživatelé invalidního důchodu od 26. 1. 2005 do 13. 6. 2008, který mu byl změněn na částečný invalidní důchod náležející do dne 17. 4. 2012. Dne 8. 6. 2021 uplatnil žalobce žádost o invalidní důchod v pořadí již sedmou. Žalovaná zdůraznila, že žalobce je na základě posudku OSSZ v Třebíči invalidní v prvním stupni invalidity ode dne 24. 4. 2020 s tím, že tyto závěry byly potvrzeny i posudkem lékaře žalované v námitkovém řízení. Žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu nesplnění podmínky doby pojištění.
10. Stran data vzniku invalidity žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č.j. 5 Ads 145/2018-29 vydaný v důchodové věci téhož žalobce. Nejvyšší správní soud se k otázce data vzniku invalidity vyjádřil tak, že nepovažoval tehdejší námitky proti jeho stanovení ke dni 24. 4. 2020 za důvodné.
11. Žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Na základě doposud zjištěného skutkového stavu věci navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Řízení před krajským soudem

12. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
13. Jelikož žalobce brojil kasační stížností proti postoupení věci krajskému soudu, Nejvyšší správní soud tuto otázku posoudil v rozsudku ze dne 24. 10. 2022, č.j. 4 As 204/2022 – 25 tak, že kasační stížnost zamítl. Dále krajský soud předložil spis k rozhodnutí o námitce podjatosti, kterou žalobce vznesl proti obsazení soudu. Nejvyšší správní soud rozhodl o této námitce usnesením ze dne 23. 9. 2022, č.j. Nao 131/2022 – 40 tak, že příslušný samosoudce není vyloučen z projednání a rozhodování věci.
14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou.
15. Ze **spisové dokumentace** vyplývá, že žalobce se domáhal opakovaně přiznání invalidního důchodu, a to žádostí ze dne 8. 6. 2021 podané prostřednictvím Vězeňské služby ČR, neboť žalobce byl v té době ve výkonu trestu odnětí svobody. Podle posudku OSSZ v Třebíči byl žalobce posuzován jako dělník (vyučený strojní

zámečník). V klinickém obrazu zdravotního stavu žalobce dominují vertebrogenní potíže, které mají charakter středně těžké poruchy. Jde o vertebrogenní algický syndrom víceetážový posttraumatické etiologie. Posudek hodnotil též lékařské zprávy z funkčních vyšetření páteře (magnetická rezonance ze dne 20. 6. 2019). Podle závěru posudku OSSZ v Třebíči lze dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce kvalifikovat podle kapitole XIII., oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici zvolené položky v míře 40 %, což znamená invaliditu prvního stupně. Ve volbě této taxace byly zohledněny i ostatní komorbidity včetně profese žalobce. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na den 24. 4. 2020. Jak plyne z kontextu tohoto posudku, v následném období měl žalobce absolvovat spondylochirurgický zákrok, nicméně nakonec podepsal negativní reverz (5. 8. 2020). Posudek lékaře z námitkového řízení ze dne 19. 11. 2021 zcela potvrdil závěry OSSZ v Třebíči.

16. Krajský soud dále nechal vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně ze dne 11. 1. 2024. Z něho vyplývá, že členem komise byla odborná neuroložka a komise zasedala v nepřítomnosti žalobce. Komise vycházela z následujících diagnóz žalobce: chronický vertebrogenní algický syndrom víceetážový na podkladě degenerativních změn, a anamnesticky udávaného úrazu páteře, který má charakter lumboischiadického syndromu levostranného s kořenovou iritací a paretickou symptomatologií S1 a cervikobrachiálního syndromu s chronickou zánikovou symptomatologií obratle C8. Dále je dokumentována krátkozrakost se šilháním (divergentní strabismus levého oka). Dále je konstatován stav po opakovaných úrazech hlavy 1986 a 1989 s frakturami lícních kosti, nosu a lebky a stav po operaci nártu levé dolní končetiny pro zlomeninu v roce 2012, jakož i stav po zlomenině obratle C5 - 6 při motohavárii v roce 1986. Konečně PK MPSV zmínila i stav po radikální orchiektomii vlevo (leden 2005) pro seminom varlete a navazující radioterapii do dubna 2005, který je dlouhodobě v remisi.
17. V podkladech posudku jsou uváděny mj. též lékařské zprávy odkazované žalobcem (nález ze dne 6. 11. 2018 z CT páteře - MUDr. Ch. a nález ze dne 6. 11. 2018 MR páteře - MUDr. J.) a fotodokumentace zranění z roku 2012.
18. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvádí, že žalobce si dlouhodobě stěžuje zejména na bolesti bederní páteře s propagací do levé dolní končetiny až do šlapky levé nohy, dále s propagací do podbřišku a pod žebra. Navštěvuje dlouhodobě ambulanci pro léčbu bolesti s částečným efektem. Posuzovaný absolvoval léčebný pobyt s aplikací analgetických infuzí v roce 2020, jeho efekt rovněž hodnotil jako krátkodobý. V roce 2019 byla vyslovena relativní indikace k operaci bederní páteře, od čehož žalobce nakonec ustoupil (negativní reverz). Stran funkčního stavu zejména v oblasti bederní páteře je patrné zhoršení stavu mezi neurologickým nálezem z měsíce července 2019 a února 2020. Dle magnetické rezonance bederní páteře v červnu 2019 byla prokázána herniace disku L5 - 6 s tísněním levého S1 kořene. Dle objektivního neurologického vyšetření se jednalo o paretické poškození S1 kořene vlevo středně těžkého stupně, se slabší výdrží levého bérce v nastavené poloze, slabší plantární flexí levého palce nohy a oslabením sólo stoje na levé špici. Trvala absence reflexní odpovědi L5-S2, a to již dlouhodobě.
19. Celkově byl posuzovaný astenického habitu, s vadným držením těla a s celkově narušenou statodynamikou celé páteře, nejvýrazněji však v oblasti bederní páteře, kde

se jednalo o těžkou poruchu dynamiky páteře. V oblasti krční páteře byly dle magnetické rezonance provedené v červnu 2019 přítomny protruze disků, s redukcí páteřního kanálu, snížením obratlových těl C5 a C6 po staré fraktuře, avšak bez projevů postižení míchy. Hybnost krční páteře byla omezena lehce až středně těžce a hybnost horních končetin nebyla zásadním způsobem narušena. Na levé ruce trvalo snížení citivosti 4. a 5. prstu již dlouhodobě bez omezení hybnosti prstů, bez poruchy jemné motoriky rukou. Hybnost horních i dolních končetin nevykazovala žádné funkčně závažné omezení, posuzovaný byl samostatně chodící.

20. Z výše uvedeného tak vyplývá, že se jednalo o postižení páteře středně těžkého stupně se závažným postižením jednoho nebo více úseků páteře. U žalobce se jednalo o závažné postižení bederního úseku páteře, ale postižení ostatních úseků páteře nevykazovalo závažnou tíži. Byla přítomna závažná porucha statodynamiky páteře, a to zejména v bederním úseku, dále byla přítomna insuficience svalového korzetu, byly přítomny recidivující projevy kořenového dráždění a významný neurologický nález, tj. středně těžká paréza kořene S1 vlevo bez symptomatologie močového měchýře. Posuzovaný měl závažně sníženou celkovou výkonnost pro běžné zatížení a některé jeho denní aktivity byly omezeny. Funkční porucha však nedosahovala těžkého funkčního postižení. Stran ostatních zdravotních potíží PK MPSV uvedla, že zrak byl dobře korigován, strabismus dlouhodobě bez udávaných potíží charakteru dvojitého vidění. Stav po léčbě seminomu varlete byl v dlouhodobé remisi, bez dalších funkčních následků. Stav po zlomenině nártu byl zhojen bez zásadního omezení hybnosti. Stav po opakovaných úrazech hlavy byl hodnocen bez průkazu funkčních následků.
21. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2022 byl u posuzovaného prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl podmíněn chronickými vertebrogenními obtížemi víceetážovými na podkladě degenerativních a posttraumatických (oblast krční páteře), přičemž maximum potíží vyplývalo z oblasti bederní páteře. Pokles pracovní schopnosti posuzovaného PK MPSV hodnotila podle kapitoly XIII oddílu E položka 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 40 %, a to s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti na horní hranici rozpětí příslušné položky.
22. Stran data vzniku invalidity PK MPSV uvedla, že se ztotožňuje s lékařem OSSZ v Třebíči i lékařem žalované na datu 24. 4. 2020, tedy na datu vypracování souhrnné zprávy o zdravotním stavu posuzovaného vězeňským lékařem MUDr. H. V předchozím období nebyla u posuzovaného prokázána taková tíže funkční poruchy páteře, aby naplněvala kritéria středně těžkého postižení. Tuto skutečnost dokladuje vyšetření neurologické ze dne 25. 2. 2020, kdy je zcela jasně konstatováno, že oproti poslednímu neurologickému vyšetření z července 2019 došlo k vývoji stavu a to přítomností středně těžké parézy kořene S1 vlevo, která nebyla ve vyšetření z července 2019 přítomna a nejednalo se tak o funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, čímž nebyla naplněna kritéria položky kapitoly XIII, oddílu 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy středně těžkého funkčního postižení páteře.
23. PK MPSV zdůraznila, že není kompetentní vyjadřovat se ke kvalitě poskytované lékařské péče během pobytu ve vězení, nicméně lze konstatovat, že byla provedena taková vyšetření, která umožnila dobrou a dostatečnou objektivizaci zdravotního stavu posuzovaného.

24. Stran námitky posuzovaného o úrazu páteře, resp. bederní páteře z roku 2012 a dle přiložené fotodokumentace Policie ČR ze dne 8. 4. 2012 byly prokázány oděrky na levé straně krku, dále oděrky pravého ramena, levé paže a škrábanec v bederní oblasti o délce 1,3 cm a šířce 0,3 cm. Dále na levé dolní končetině byla dokumentována oděrka nad levým kolenem a také oděrka v oblasti levé lopatky. Přiložená dokumentace prokazuje pouze přítomnost oděrek, tj. porušení kožního krytu, nikoliv zlomenin nebo jiných traumat na skeletu, resp. na páteři. Stran posudkového hodnocení je však vždy hodnocen funkční stav, tj. přítomnost poruchy dynamiky páteře, zejména pak přítomnost neurologické poruchy, která je dokumentována neurologickým vyšetřením až od února 2020, a nikoliv v přecházejícím období.
25. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, a to nejprve v termínu 27. 2. 2024. Žalobce ovšem požádal o odročení tohoto jednání s tím, že v inkriminované době není kvůli špatnému zdravotnímu stavu schopen práce, k čemuž připojil lékařský posudek ze dne 15. 2. 2024 pro Úřad práce ČR, dle něhož nebyl zdravotně způsobilý k výkonu povolání. Krajský soud návrhu žalobce vyhověl a odročil jednání na den 30. 4. 2024. Před konáním tohoto jednání se žalobce opětovně omluvil a předložil znovu aktualizovaný posudek téhož lékaře ze dne 22. 4. 2024. Krajský soud ověřil situaci u zhotovitele lékařského posudku VerMed Praktik, s.r.o., z čehož vyplynulo, že žalobcův zdravotní stav zcela umožňuje dostavit se k projednání věci. Krajský soud tedy návrhu na odročení jednání nevyhověl a věc projednal za účasti zástupkyně žalovaného v nepřítomnosti žalobce.
26. Krajský soud při jednání shrnul obsah napadeného rozhodnutí, žalobních podání i procesní vývoj celé věci. Konstatoval podstatný obsah správních spisů a konstatoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 5 Ads 145/2018-29 a provedl důkaz vypracovaným posudkem PK MPSV ze dne 11. 1. 2024. Jelikož nebyly ve věci další návrhy na provedení dokazování, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečného návrhu žalované přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Žaloba **není důvodná**.
28. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 ZDP, který ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

29. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Ads 219/2017-28, ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 Ads 214/2019-30, či ze dne 26. 10. 2020, č. j. 3 Ads 289/2019-34; rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
30. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky potom spočívá v tom, aby se lékařský posudkový orgán vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnil (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, či ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19). Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37).
31. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní

náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

32. Krajský soud vyhodnotil námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí ve světle zjištěného skutkového stavu, který byl doplněn provedeným důkazem posudkem PK MPSV ze dne 11. 1. 2024. Tento posudek byl vypracován komisí ve složení předsedy komise a neurologa. Žalobce nebyl posudkovému jednání přítomen. Z hlediska zdravotnické dokumentace měla PK MPSV k dispozici lékařské zprávy předložené v námitkovém řízení a v soudním řízení. Z hlediska úplnosti tedy předložený posudek PK MPSV zcela jistě obстоjí a ani žalobce nevznesl z tohoto pohledu proti předmětnému posudku žádné námitky.
33. V celé věci je předmětem sporu pouze otázka data vzniku invalidity, které je důležitým faktorem z hlediska stanovení rozhodného období pro zjišťování splnění podmínky doby pojištění, bez níž není možno ani v případě uznání invalidity standardně přiznat invalidní důchod (srov. § 40 ZDP). Žalobce tvrdil, že invalidita prokazatelně vznikla již k datu 8. 4. 2012, kdy žalobce utrpěl úraz, který způsobil pohmožděliny a oděrky na zádech a dolních končetinách. Touto otázkou se také podrobně zabýval předložený posudek PK MPSV ze dne 11. 1. 2024, který tvrzení žalobce neaproboval.
34. PK MPSV vyhodnotila fotodokumentaci předmětného zranění žalobce ve vazbě na doložené lékařské zprávy z tehdejšího i pozdějšího období a uvedla, že tyto důkazy neprokazují vznik invalidity k tvrzenému datu. Neurologická porucha (chronický vertebrogenní algický syndrom víceetážový), která je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce (jak bezrozporně dovodily posudky OSSZ v Třebíči a lékař žalované, tak i PK MPSV, je dokumentována až později. Tyto závěry jsou taktéž v souladu s tím, jak byl skutkový stav zjištěn v dřívějších řízeních žalobce o invaliditě, v poslední řadě pak v řízení, které bylo završeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č.j. 5 Ads 145/2018-29 (srov. bod 18 tohoto rozsudku).
35. Pokud PK MPSV ve shodě s lékařem žalované i OSSZ v Třebíči stanovila datum vzniku invalidity ke dni 24. 4. 2020, které je odůvodněno datací neurologického vyšetření v únoru 2020, považuje krajský soud takto zjištěný skutkový stav za podložený a řádně prokázaný. Posudkové závěry PK MPSV považuje za dostatečně úplné a přesvědčivé. Žalovaná se nedopustila při zjišťování otázky invalidity a data jejího vzniku žádného pochybení, které by mělo dopad do právní sféry žalobce. Žalobce přitom nijak nezpochybnil navazující úvahu žalované o určení rozhodného období pro zjištění potřebné doby pojištění. Krajský soud se tedy tímto rozměrem napadeného rozhodnutí nezabýval, neboť mu nepřísluší dotvářet obsah žaloby.
36. Vzhledem k tomu krajský soud dospěl k závěru, že žalobní argumentaci nelze přisvědčit a žaloba je jako celek nedůvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

37. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
38. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované nelze náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat (výrok II. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce